

BOSNA I HERCEGOVINA

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА

Tužilaštvo - Tužiteljstvo Bosne i Hercegovine
Тужилаштво Босне и Херцеговине

Broj: T20 0 KTO 0024182 23
Sarajevo, 10.01.2024. godine

SUD BOSNE I HERCEGOVINE
- Sudiji za prethodno saslušanje –
S A R A J E V O

Na osnovu člana 35. stav 2. tačka i), člana 226. stav 1. i člana 227. Zakona o krivičnom postupku Bosne i Hercegovine, p o d i ž e m:

O P T U Ž N I C U

PROTIV:

Ahmetović Ahmeta,
rođenog [REDACTED] 1965. godine u Gradačcu,
državljanina BiH,

Irine Grapa Pantalita,

rođene

**1986. godine u mjestu Negros Oriental, Filipini,
državljanke Republike**

Filipini

Što su:

prvoosumnjičeni u svojstvu stvarnog vlasnika, a drugoosumnjičena u svojstvu direktora i ovlaštenog lica za zastupanje firme ██████████ Gradačac, koja se je između ostalog bavila i ugostiteljskom djelatnošću, tokom decembra mjeseca 2021. godine, vrbovali oštećenu ██████████ iz Filipina, u svrhu njenog iskorištavanja i pribavljanja imovinske koristi, tako što su na društvenoj mreži ██████████, na profilu drugoosumnjičene, objavili oglas o zapošljavanju konobarice u Evropi, na koji oglas se je javila oštećena, iz razloga što je izgubila posao u Filipinima i bila u teškoj materijalnoj situaciji, nakon čega je ostvarila kontakt sa drugoosumnjičenom, koja joj je rekla da dođe u Bosnu i Hercegovinu, obmanjujući je da bi radila u njezinom restoranu kao konobarica, čiji bi isključivi posao bio da poslužuje piće gostima, uz dogovor da neće imati fiksnu platu, nego će zaradu dijeliti, oštećena i oboje osumnjičenih na tri jednakna dijela, time da će njen dio zarade biti otprilike oko 1000,00 Eura, da bi nakon toga dogovora, sredinom 2022. godine, oštećena poslala drugoosumnjičenoj svoje dokumente, te nakon dobijanja radne dozvole i vize, dana 15.05.2023. godine, došla u Bosnu i Hercegovinu, gdje su je dočekali prvo i drugoosumnjičeni, koji su je prevezli u njihov restoran u Gradačcu i odmah joj tada rekli da im je dužna iznos od 3000,00 KM, na ime troškova avionske karte i pribavljanja potrebne dokumentacije, koje troškove su prethodno osumnjičeni snosili, pa je oštećena pristala da im taj iznos vrati, putem mjesecnih rata, nakon čega je oštećena počela raditi u njihovom restoranu, gdje je i spavala, u jednoj prostoriji, koja se nalazila u sklopu restorana, da bi osumnjičeni odmah po tome, koristeći njenu bespomoćnost, počeli od nje zahtijevati da radi najmanje 15 sati dnevno, da osim posluživanja gostiju, obavlja i poslove čišćenja restorana i okolice, unošenja robe, čišćenja kuhinje i WC-a, te pripreme hrane za goste, na što je oštećena negodovala, na

što je prvoosumnjičeni reagovao na način, da je istu počeo psihički maltretirati, te na nju galamiti, psujući joj, tvrdeći da ih je prevarila, te vrijeđajući je da ne izgleda dobro i da je stara, a potom je počeo tjerati da više vremena provodi sa gostima, da sa njima sjedi i konzumira pića, kojima bi je častili, te da u slučaju da primjeti da gost ima dosta novca sa njim izlazi i van restorana, aludirajući na pružanje seksualnih usluga, što ona nije mogla podnijeti, te je bila u stalnom strahu od prvoosumnjičenog koji se je prema njoj nasilno ponašao, tražeći joj stalno da mu predala svoj pasoš, što ona nije dala, pa kada su trebali izvršiti prvu podjelu novca, prvoosumnjičeni je lupio šakom od sto i uzeo od oštećene mobitel, te od očekivane zarade od 817,00 KM, koliko je trebao iznositi njen dio zarade, dao joj samo iznos od 117,00 KM, dok je prestali iznos ostavio sebi, rekavši da je to dio njenog duga, nakon čega je oštećena na nagovor drugoosumnjičene, prvoosumnjičenom predala svoj pasoš, a on joj tada vratio mobitel, poslije čega je drugoosumnjičena, ušavši na e-mail adresu oštećene, koju je kontrolisala od samog dolaska oštećene u njihov restoran, otkrila da je oštećena se prijavila na jedan posao u Hrvatskoj, nakon čega dovodeći je u stanje podređenosti i zavisnosti, a u namjeri da joj ograniče kretanje i onemoguće njen eventualni odlazak u Hrvatsku, više nisu dozvoljavali da spava u restoranu, nego su je vodili svojoj kući, gdje bi prespavala, a ujutro je dovodili u restoran da radi, prijeteći joj da će biti deportovana u Filipine, koje sve radnje koje su osumnjičeni poduzimali prema oštećenoj kroz period rada u njihovom restoranu, su kod oštećene doveli do trauma i narušavanja njenog psihičkog zdravlja, u vidu poremećaja prilagođavanja na stres, što se manifestira povremenim nametajućim mislima na stresna iskustva, sa pratećim emocijama straha, neizvjesnosti i nelagode, uz izbjegavajuće ponašanje, te neke elemente psihičke hiperpobuđenosti, te povremenog blagog porasta anksioznosti, da bi oštećena jednog dana iskoristila momenat kada ju je drugoosumnjičena pustila da nešto pojede, te pobegla za Tuzlu, gdje se je prijavila u Službu za poslove sa strancima,

dakle, obmanom vrbovali jedno lice u svrhu njenog iskorištavanja u državi u kojoj to lice nema prebivalište niti je državljanin iste,

čime su počinili krivično djelo, „Međunarodna trgovina ljudima“ iz člana 186. stav 1. KZ BiH, u vezi sa članom 29. KZ BiH.

T U Ž I L A C
TUŽILAŠTVA/TUŽITELJSTVA BiH